

Caixa Tarragona homenatja el dibuixant Ricard Opisso amb una antològica

Formada per 125 aquarel·les i dibuixos de totes les etapes, l'exposició es pot visitar fins al pròxim 2 de novembre. Té l'objectiu de recuperar la memòria, per a la ciutat que el va veure néixer, d'un dels artistes catalans més populars del segle XX.

Ricard Opisso va entrar a treballar de delineant en el taller de l'arquitecte Antoni Gaudí, a la Sagrada Família. Era la seva primera feina. Tenia només dotze anys i estava molt content que l'arquitecte reusenc l'hagués llogat d'aprenent. Però el seu pare, no tant. Quan ho va saber, va dir al fill: "I quan s'acabin les obres, què faràs? Et quedaràs al carrer."

Les obres, com se sap, no es van acabar ni en vida del pare ni en vida del fill. Va morir al 1966 i, en cas de ser immortal, encara ara ningú no sabia quan es quedaria sense feina. Opisso, però, va deixar l'estudi de la Sagrada Família i fins a la seva mort es va dedicar intensament a fer exposicions i a la il·lustració gràfica i d'humor per a les millors publicacions d'abans i de després de la Guerra: *Cu-Cut!*, *La Campana de Gràcia*, *L'Esquella de la Torratxa*, *Xut* i el *TBO*.

La Fundació Caixa Tarragona ha volgut recordar als tarragonins que Opisso va néixer a Tarragona el 1880, tot i que als dos anys la seva família es va

El quadre *Dentista de poble* mostra l'habilitat d'Opisso per a les escenes populars amb gentades, vistes amb el prisma de l'humor.

traslladar a Barcelona. I ho ha fet amb una exposició antològica que es podrà visitar a la sala d'exposicions Caixa Tarragona fins al 2 de novembre.

La mostra, comissariada pel professor Jordi A. Carbonell, és formada per 125 dibuixos a llapis i a tinta, olis i aquarel·les procedents de la família Opisso, una galeria d'art i una dotzena de col·leccions privades.

L'exposició es divideix en quatre parts. Un primer àmbit mostra l'etapa de formació amb Gaudí i l'època dels Quatre Gats. Després s'endinsa en el

període d'il·lustrador, etapa de contingut irònic i satíric i càrrega política. El tercer espai coincideix amb la dictadura de Primo de Rivera, en la qual desapareix el contingut polític i el dibuixant aprofundeix en les escenes quotidianes i populars. És l'època de les multituds, que tanta fama li van donar.

L'últim àmbit és el període de la postguerra, en la qual, sense publicacions per fer-hi il·lustracions, es va haver de dedicar preferentment a fer algunes

exposicions a les galeries barcelonines.

La temàtica constant de tota la seva obra va ser la representació de la vida quotidiana, en especial al carrer. En aquest sentit, es va convertir en un veritable narrador costumista de la societat catalana de la primera meitat del segle XX. També va excel·lir, doncs, en el retrat. Va fer centenars de dibuixos d'artistes catalans i personatges que freqüentaven els Quatre Gats.

Lluís Sanyes